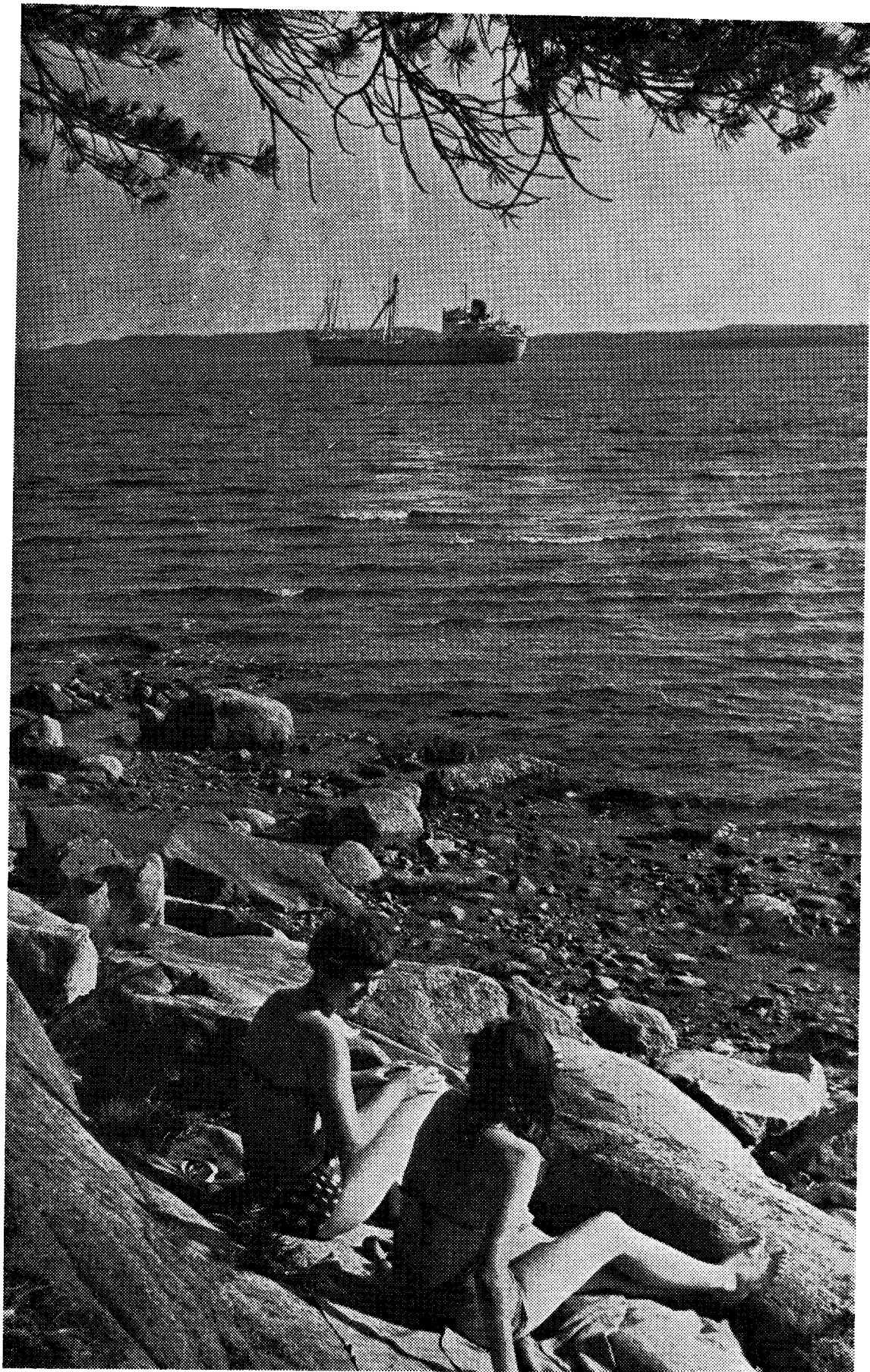

avisa

ILI 1966 – NR. 2 – ÅRG. 12

ss med dette stemnings-
et få uttrykke vårt høy-
ønske om en riktig god
for Skioldavisas lesere.

**Alt i SPORT
for sommer og vinter**

Ø. STORGT. - DRAMMEN - SENTRALB. 83 26 80

CARL G. KNUDSEN A.S

Telefon 83 75 93.

Engene 18.

Rørhandel. — Autorisert rørleggerforretning.

Skioldfruer og gutter!!

Er håret langt — sveisen ugrei,
så hjertelig velkommen til meg

OLAF M. STRØM

Dame- og herrefrisør
Tollbugt. 2 Tlf. 83 19 30

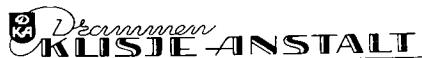
La vår erfaring komme Dem til gode

Egen tapet- og plastavdeling

Egen parfymeavdeling.

Haraldsens Farvehandel A.s

Tollbugt. 102. — Tlf. 83 10 57. — 83 76 37.

Alt i reproduksjoner.

A/S PET RADIO-TV

Christensengården.

Telefon 83 64 88.

Gullsmed

Th. Thorkildsen

Schultz gt. 32 - Drammen. Tlf. 83 24 23.

Strømsø Sveiseverksted og Gjerdefabrikk

Flettverksgjerd i alle størrelser. — Sveise-
og platearbeid. — Mek. verksted.

Verksted: Kontor: Langes gt. 14. Tlf. 83 43 45

Fabrikk og lager: Daler på Gulskogen.
Tlf. 84 89 38.

LIE HØVLERI A.S

Tlf. 83 73 95. — Gulskogen.

Har De byggeplaner?

Spar penger — bruk endeplyd høvellast.

Når det gjelder:

SNEKKERFURU — KRYSSFINER
MØBELPLATER — SPONPLATER spør oss.
AKTIESELSKABET

Rødskog

BRUG & GULDLISTEFABRIK
Gulskogen

Drammen og Opland Travelskap

ønsker sitt publikum vel møtt

til en ny sesong.

Vår nye restaurant **TRAVKROA** vil stå til
tjeneste året rundt.

Skoger Sparebank

Telefon 83 80 80.

*Aktieselskabet
Kulkompaniet*

Drammen — Telefon 83 31 80.

Redaktør: Rune Reffhaug Johansen.

Redaksjonskomité: Borgar Nygård,
Tore Larsen, Kåre Madsen, Harry
E. Andersen.

AVISA

Forretningsfører: Dagfinn Hansen.

Fremtidens Trykkeri

TIL PRESSEN

Hver eneste dag er det idrettsfolk i full aktivitet på anleggene på Marienlyst og Gulskogen. På disse to stedene er nok timeplanen fullstendig sprengt, og derfor er også fotballbanene til Sparta og Åssiden godt benyttet. Grusbanen på Bragerøen vil nok fotballspillere helst unngå, og det er forståelig.

Man finner altså at byens innbyggere benytter de muligheter man har til å drive aktiv idrett, og dette er selvsagt meget positivt.

Men i Drammen finnes det naturligvis også en mengde mennesker som av en eller annen grunn ikke deltar i de idrettslige utfoldelser, men derimot har stor glede av å se på hva andre kan trene seg opp til på en bane. Folk som for eksempel bor i nærheten av Marienlyst tar gjerne en daglig aftenut, og da rusler de inn på anlegget for å se hva som foregår. Dette er også helt sikkert vanlig for en god del mennesker som bor i nærheten av de banene vi innledningsvis nevnte.

Nå forholder det seg slik at det bare er seniorlagenes kamper de forskjellige idrettsforeninger averterer i dagspressen, det være seg sommer eller vinter. Dessuten blir de større fri-idretts- og skøytestevner selvsagt kunngjort i avisene.

Men dette er bare en brøkdel av det som egentlig hender på byens forskjellige idrettsarenaer!

Her spilles det i løpet av året fotball, håndball, tennis og bandy. Det drives svømming, friidrett og skøyteløp. I år har vi også sett et par bueskyttere i aktivitet, og fra vinteren av håper vi det skal bli ishockey. I disse idrettsgrener har man folk i alle aldre i virksomhet, fra lilleputt til old-boys.

Det er innlysende at man ikke kan avertere alle disse idrettskonkurransene i dagspressen. Men på den annen side mener vi det bør gjøres noe med dette, for det viser seg at folk gjerne vil vite hva som daglig går for seg på de forskjellige banene.

Hva kan så i denne forbindelse gjøres for å tilfredsstille publikum?

En meget god løsning på dette problemet finner man i en av hovedstadens aviser som hver dag har en liten spalte på sportssiden, og her står det hvor og når de forskjellige idrettsbegivenheter finner sted. Dette behøver nødvendigvis ikke å ta så stor plass, men er likevel til god nytte for sportsinteresserte.

Spalten er så liten at den slett ikke er noen blikkfanger. Derfor gjør den på ingen måte tje-

Gode prestasjoner

Drammen og omegn juniorkretslag har igjen gått til topps i årets fotballturnering i Horten, og vi vil ønske både spillere og ledere hjertelig til lykke med denne utmerkede prestasjonen.

Det er gode kretslag som møtes til dyst i Vestfoldbyene. Det blir harde kamper, og hele programmet må nødvendigvis avvikles på kort tid. På grunn av dette kan oppholdet bli meget anstrengende for mange spillere. Til tross for disse kjensgjerninger har våre gutter gått seierrike ut av turneringen, og det er en prestasjon av beste merke i norsk juniorfotball.

I følge avisene er det et meget jevnt og godt mannskap vår krets stilte med. Laget får ros for å spille fin fotball, og finalen ble vunnet fortjent.

Man må i sannhet kunne si at Drammen og omegn har satt sitt preg på den populære Horten-turneringen. Etter slike resultater skulle man tro at kretsens fotballnivå blir hevet.

I gleden over at spillerne har klart å seire, må man ikke glemme å gi lederne den ros de fortjener. Det er ikke lett å sette seg inn i hvor mye arbeid det blir for de som forsøker å komponere et godt lag. Man må også huske på at alle spillerne blir inkvartert i Horten mens kampene pågår. Derfor får lederne også arbeid med andre ting enn det man vet oppmenn vanligvis må stille med.

Vår fotballkrets er heldig som i sin midte har kvalifiserte folk til dette arbeidet, og det er altså to grupper som skal ha sin velfortjente hyllest, spillere og ledere.

R e d.

neste som gratis reklame for foreningene ved større konkurranser. Da er man nødt til å avertere på vanlig måte. På det viset skulle det ikke bli tale om noe økonomisk tap for våre to Drammensaviser om de fulgte eksemplet til Oslo-avisen.

En slik behandling av byens sportsliv er selvsagt også i de aktives egen interesse, så det ville være merkelig om man fra denne kant ikke skulle være lydhør overfor dette forslaget.

Dagspressen har jo som oppgave å gjøre publikum kjent med forskjellige begivenheter, så det skulle ikke være noen urimelig idé vi her fremkaster. — Det synes for oss som om avisene på letteste måte kan skaffe seg stoff til denne spalten ved å la ledelsen i de forskjellige foreninger gi beskjed om når og hvor man skal arrangere konkurranse. På den måten skulle man tro det ikke ville fremkomme gale opplysninger.

Dette kan nok kanskje ordnes på annen måte også, det må man selvsagt vurdere i de to sportsredaksjoner slik at det gjøres så enkelt som mulig for avisene. Hvorledes det skal gjøres i praksis er det ikke vi som bestemmer. Vi kan bare i all beskjedenhet spørre:

Er det mulig å få en slik spalte på sportssiden?

R e d.

Lege Sigurd Eggen:

Hva gjør vi – og hva kan vi gjøre for å forebygge skader hos fotballspillere?

Hvor ofte ser man ikke en spiller, etter en skade han tror er leget, entrer banen og etter kanskje kort tid hjelpes ut igjen fordi hans skade slett ikke var leget, og benet ikke forsvarlig trent opp igjen etter den skaden han tidligere hadde vært utsatt for.

Dette emnet behandler lege og tidligere fotballspiller Sigurd Eggen fra Nessegutten i bladet «Fotball», og vi har tillatt oss å sakse følgende:

Fotball er som bekjent langt fra noen helårsidrett på våre breddegrader. Men etter hvert er det blitt slik — og nesten alle meningsberettigede er smått om senn blitt enige om at det er riktig — at svært mange norske fotballspillere bruker en vesentlig del av tiden mellom kampsesongene til å forberede seg og dyktiggjøre seg for den neste. Helårstreningen har hatt sitt definitive gjennombrudd. Det kan imidlertid i høy grad diskuteres om fotballspillere i alminnelighet utnytter den forholdsvis lange treningsperioden tilstrekkelig fornuftig. I bestrebelsene på å forbedre seg når det gjelder kondisjon, styrke, koordinasjon og teknisk ferdighet glemmer ofte både instruktører og spillere at svært meget av forberedelsene med ett slag kan bli uten verdi dersom spilleren får en skade som setter ham mer eller mindre ut av spill. Hvor ofte har vi ikke sett at spillere som har gitt de rikeste løfter for den kommende sesong, i løpet av noen sekunder har fått sine og klubbens forhåpninger ødelagt.

Men vi glemmer så lett og så fort. Det er således ingen sjeldenhet at spillere som i siste sesong hadde en betydelig skade, f. eks. i et ankelled, tar fatt på neste sesong uten å ha foretatt seg det ringeste for å forsterke det støtteapparatet som har vist seg å være for svakt. Av skade blir en klok, heter det, men disse ord synes ikke å ha gyldighet for fotballens folk.

Vi vet at en vesentlig del av skadene hos fotballspillere er av typen forstrekninger eller mindre og større avrivninger av muskulatur og støtteapparatet omkring de mest utsatte ledd, anker og kneledd. I dag har de fleste instruktører kjennskap til at det lar seg gjøre å gjøre dette støtteapparatet sterkere. Det eneste som kreves, er en viss anatomisk innsikt, en del fysiologiske kunnskaper og sist, men ikke minst, evnen og viljen til å drive systematisk trening. I stedet for å sørge for kroppens eget støtteapparat er i den «beredskapstilstand» som er ønskelig i en såpass robust idrett som fotball, går lagledere og spillere heller til innkjøp av elastiske tekstiler som mer og mindre kunstferdig surres omkring de mest utsatte regioner forut for kamper og eventuelt treninger. Det er ingen tvil om — tror

jeg — at norske fotballspillere — og for den saks skyld også mange utenlandske — i alt for mange tilfelle gjør seg avhengige av utvendige støtteforbindinger. Det er instruktørens og i sin tur også selvsagt den enkelte spillers oppgave å få bort dette avhengighetsforholdet. Støtteapparatet skal sitte innenfor huden, ikke på utsiden. At elastiske forbindinger, spesielt kombinert med vatt eller skumplast, har sin store betydning like etter at en skade er skjedd, bør for sikkerhets skyld presiseres, men det er en annen historie.

Jeg var inne på skader i forrige sesong. Var det ikke en tanke at instruktøren på et passende tidspunkt, f. eks. i februar, tok for seg de skader av betydning som klubbens spillere hadde siste sesong. På den måten ville han få verdifulle tips om svakheter som bør rettes på innen den forestående sesongen tar fatt. Samtidig ville det sikkert være hensiktsmessig å innhente opplysninger om mer kronisk pregete lidelser i støtte- og bevegelsesapparatet hos de enkelte spillere. Det er således sikkert lite tilrådelig å drive øvelser som medfører sterk krumning av nederste delen av ryggen for spillere med tendens til lumbago eller ischias, og det er helt på det rene at spillere som har hatt symptomer mistenkelige på meniskløsninger, ikke bør delta i øvelser som medfører sterk bøyning i knærne.

Det er her ikke mulig å trekke opp annet enn mer generelle retningslinjer, men jeg vil da ta utgangspunkt i den skadetype som i særklasse er den hyppigste hos fotballspillere, nemlig skader i støtteapparatet på forsiden og utsiden av ankelledet. Alle fotballspillere, og i hvert fall alle instruktører, skal vite at ankelledet er dårligst beskyttet ved forsert vridning når foten er strukket i forhold til leggen på samme side. Derfor bør det i instruksjonen legges vekt på at spilleren holder foten minst mulig strukket i ankelledet i situasjoner hvor risikoen for store påkjenninger i leddets støtteapparat er til stede, f. eks. ved taklinger, landinger etter høye headinger o. l. — Men det som sikkert har størst betydning når det gjelder forebyggelse av ankel-skader, er en systematisk styrketrening av ankels støtteapparat, det vil i denne forbindelsen si bånd og muskulatur. Denne opptreningen kan meget vel gjennomføres innendørs. Tar vi for oss et gymnastikkprogram av tradisjonell sammensetning, vil vi i alminnelighet finne meget få øvelser som på effektiv måte gir styrketrening for de bånd og muskler som er utsatt for ekstra stor påkjenning i fotballsporten. Det gjelder som nevnt særlig støtteapparatet på utsiden og forsiden av ankelledet. Enhver instruktør med

innsikt vil lett finne fram til hensiktsmessige og effektive øvelser. Viktig er det at øvelsene er så enkle at de kan gjennomføres daglig og at de uten å forstyrre familielivet alt for meget kan gå inn som en naturlig del av dagens program. I Lehrbuch der Sportmedizin anbefales en så enkel øvelse som at en henger en bag, veske e. l. på foten med håndtaket over fotryggen. Bagens tyngde kan en øke etter hvert som styrken tiltar. Viktig er det at dette utføres daglig og at en vrir på benet slik at en får belastet bånd og muskulatur også på innsiden og spesielt på utsiden av ankelleddet. Mange hevder i dag at styrken økes hurtigst ved såkalt isometrisk maksimal belastning. Det skal angivelig være tilstrekkelig med en slik belastning daglig. For ankelleddets vedkommende skulle dette kunne oppnås ved hjelp av flere enkle øvelser. Poenget er at en forsøker å bøye i leddet med full kraft mot en fast motstand, f. eks. stående med fotryggen under nederste ribbe i ribbeveggen. Her kan og må det vises oppfinnsomhet. Det bør innskytes at det her dreier seg om ren styrketrening, og at denne treningen selvsagt må gå hånd i hånd med opp trening av hurtighet og bevegelighet. En instruktør med de faglige forutsetninger i orden vil uten vansker finne fram til hensiktsmessige øvelser, bare han er klar over og husker hvor viktige disse øvelsene er.

Spesielt målbevisst bør denne styrketrening drives av de spillerne som har hatt skader i ankene og som på denne måten har fått en påminnelse om at det trengs forsterkning av støtteapparatet.

Når det gjelder kneskader, kan en gjøre de samme prinsipielle betraktninger gjeldende, men bare til en viss grad. For det første vil et hvert treningsprogram inneholde øvelser som styrker den muskulaturen og de bånd som beskytter kneleddet, og for det andre vil overdreven styrketrening av lårmuskulaturen, som i denne forbindelsen er den mest aktuelle, lett gi for korte og for trege muskler med forholdsvis dårlig blodgjennomstrømming. For lårmuskulaturens vedkommende er det derfor særlig viktig at styrketreningen kombineres med tempo- og kondisjons trening og tøyninger.

Men for spillere som har hatt symptomer fra kneleddene, er det nok tilrådelig med en ekstra porsjon styrketrening, og husk at denne styrketreningen ikke nødvendigvis må foregå i stående stilling!

Til slutt vil jeg gi noen råd til spillere som har hatt alvorlige skader som har medført immobilisering for lengre tid. Under en slik periode uten arbeidsmuligheter for viktige grupper av bånd og muskulatur skjer det en svekkelse av støtte- og bevegelsesapparat som ikke bare rammer området omkring det skadede sted, men som regel hele benet, og ofte også det andre, spesielt da under sengeleie. Vi ser da også svært ofte at en skade ett sted i benet etterfølges av en skade et annet sted i samme ben når spilleren igjen kaster seg inn i «leken». Hvor ofte ser vi f. eks. ikke at en alvorlig kneskade etterfølges av en ankel-

God replikk

Man må nok kunne si at vårt A-lag har skuffet sine tilhengere noe i årets serie, og i den anledning er det stadig diskusjoner når Skiold-medlemmer møtes.

En kveld var en rekke klubbkamerater samlet på Marienlyst etter at A-laget hadde avsluttet sin trening.

Klarer ikke våre gutter å spille bedre?

Bør klubbledelsen sette inn andre spillere?

Disse og andre lignende spørsmål forsøkte guttene å finne svar på.

En av de tilstedeværende nevnte navnet på et par spillere som han mente kunne brukes på A-laget.

Denne uttalelsen ble sterkt kritisert av et par andre gutter som selv er aktive på det ovenfor nevnte lag. De sa blant annet: «Dø m kan'ke brukes, erru gær'n du'a!

Det ironiske, men meget treffende svaret kom i all stillhet fra den førstnevnte: «Men det skal vel ikke så mye til for å tape?»

Re d.

Lagets kaptein

I «Fotball» finner vi følgende oppfordring som vi mener har sin berettigelse. Systemet har med hell vært gjennomført blant annet i bandy. Det står: «Forbundsstyret henstiller til samtlige klubber at lagets kaptein får et armbind på sin drakt, som i farge klart adskiller seg fra drakten. Armbindet skal være minst 6 cm bredt og bæres på venstre overarm».

skade like etter at spilleren har gjenopptatt treningen etter rekonvalensen.

Jeg tror at instruktører og lagledere har en oppgave når det gjelder å oppmuntre og gi gode råd til spillere som er rekonvalesenter etter skader. Og husk endelig at disse spillerne ikke bør betraktes som fullt restituerte etter skaden før bevegelsesapparatet er like sterkt, eller helst bedre enn før uhellet, og vel å merke gjelder dette støtte- og bevegelsesapparatet som helhet.

«Fotballen er rund». De hyppige skader bidrar til å gjøre den ekstra rund. Dette er noe av sjarmen ved fotballsporten, hevdes det ofte. Jo, det kan være noe i det, men når alt kommer til alt, er vel fotballsporten, og spesielt dens utøvere, best tjent med at hyppigheten og omfanget av de uforutsette uheldige tilfældigheter reduseres. Når det gjelder skadene, er det min overbevisning at de i betydelig utstrekning kan forebygges. Her kreves innsats fra lagledere og instruktører, men som alltid er det til syvende og sist den enkelte spillers innstilling og vilje som er det mest avgjørende.

JUNIORGRUPPAS RØST:

Ulf Jacobsen og Odd Kristoffersen nye trenere i avd.

Småguttelaget skal nevnes først — de er ubeseiret hittil i år, og de har vist at de kan spille meget god fotball. Oddvar Danielsen som er oppmann for dette laget har gjort et meget godt arbeid med guttene — og beundringsverdig er den iver de har lagt i treningsarbeidet i sommer. Mesterskap eller ikke — i alle fall har disse guttene vist at de har lært fotballens ABC — og de vil sikkert la høre fra seg i mange år fremover.

Guttelaget har et tap i forsesongen og dermed svært reduserte sjanser til å gå helt til topps. Men det er vist mye positivt, selv om man ikke helt har funnet seg til rette — og at det eksperimenteres svært for å finne en goalgetter.

Lilleputtene har vist en iver og fremgang som man bare i all ærbødighet må ta av seg hatten for. Det har riktignok ikke bare blitt seire — men innsats og vilje til å vinne har det vært til stede i rikelig monn.

Og bak seg har lilleputtene en to ganger firemåls-scorer, nemlig Jan Pedersen, og han er selvfølgelig ikke alene om triumfene — det står mange bak ham.

Bevares for et ansvar vi har vi som skal ivareta klubbens og våre yngste medlemmers interesser oppover i årene! Straks over ferien setter vi i gang med et ungdomslederkurs som er lagt opp av Charles Stahl — og det er vel bare til de aller yngste vi må legge til at Stahl regnes som vår klubbs far. Hva denne mannen vet om vår klubb og administrativt arbeid skal vi ikke komme nærmere inn på, men vi kan si så mye som at de som har meldt seg på til kurset har noe å se fram til.

Uten ledere — heller ingen klubb!

Juniorlaget har ikke riktig kunnet triumfere, men har vist en masse positive ting, og vil sikkert plukke en del poeng også på høstsesongen. Det ble kraftig stryk i Beha-cupen mot Lyn — vi skal ikke kommentere, men heller komme sterkere igjen om et par år.

Men det vi er aller mest glad for er at vi har knyttet to nye trenere til junioravdelingen, nemlig Ulf Jacobsen til guttelaget og Odd Kristoffersen til småguttelaget. Hva disse gutta kan om fotball behøver ikke vi å legge noe ut om, dertil er de alt for godt kjent — men vi vet at vi har vært heldige — og vi er takknemlige for at gutta har tatt jobben.

Det er heller ikke noe å legge skjul på at vi

Mess-isk

Skiold har i årenes løp hatt mange flinke og hyggelige ledere innen junioravdelingen, men Finn Hansen, populært kalt «Mess», er vel en av de best kjente i senere år. Det var en fargerik leder på den måten at han kom opp i så mange pussige episoder.

«Mess» var meget populær blant guttene, og han hadde sjelden vanskeligheter med å få dem til å møte opp til kampene. Som oftest var det så mange at lederen måtte bytte spillere mens kampen var i gang. Han var alltid av den mening at alle skulle være med i en kamp. Som regel klarte han å gjennomføre dette, men det var ikke alltid like lett.

En gang hadde han fått i stand en lilleputtkamp. Dette var i fotball, og vi husker ikke hvor det var, men det er av underordnet betydning.

Guttene møtte opp i stort antall, og det ble diskutert dem imellom om hvem lederen ville bruke. «Mess» skrev opp et lag på papiret mens alle guttene sto rundt ham og kom med bemerkninger for hvert navn som ble notert. Da han var ferdig med laget, reiste han seg og leste det opp for dem mens han la til: «Dette laget begynner vi med. Noen blir byttet ut i annen omgang med de som ikke er notert her, og dessuten vil jeg nok bytte litt mens kampen pågår. Jeg kan i alle fall love dere at alle skal få komme på banen.»

Vill jubel fra de 15—16 lilleputtene.

Og Finn Hansen holdt ord. Både i første omgang, pausen og annen omgang sendte han nye spillere på banen samtidig som han hele tiden gikk rundt på banen og ga gode råd til guttene sine.

Kampen var meget jevn, og det var helt uvisst hvem som skulle vinne. Skiold-lederen ble mer og mer ivrig. Plutselig blåste dommeren av kampen og gikk bort til ham. «Mess» forsto ingen ting og så på klokken.

«Det er vel enda mer enn fem minutter igjen av annen omgang, og — — —»

«Jada», avbrøt dommeren. «Men du har alt 14 spillere på banen, og det er litt for mange!»

Red.

venter oss «noe» av disse to lagene, og hittil har guttene innfridd våre forventninger — men vi vil mer, og dermed er vi nødt til å skjerpe våre krav overfor gutta. Vi liker absolutt ikke å forlange det umulige — men glede overfor sporten liker vi godt at det blir vist — og vi forlanger en ærlig og oppriktig oppførsel overfor sin klubb såvel ute på banen som innenfor.

Misforstå oss ikke — kjekkere gutter enn det vi har skal man lete etter — men hvorfor vi vil nettopp dette med å skjerpe våre krav er jo nettopp for å beholde våre kjekke gutter!

SIF, MIF OG KIF

I et tidligere nummer ønsket vi Strømsgodsets fotballspillere til lykke med retten til å spille i 2. divisjon og ga samtidig uttrykk for at laget ville hevde seg godt blant sine nye motstandere i kampen om poengene.

Og guttene fra Gulsbogen har ikke på noen måte gjort våre tips til skamme. De har spilt meget god fotball og skaffet seg en bedre posisjon på tabellen enn de fleste nøkterne fotballtilhengere i vårt distrikt hadde håpet på. Lagets friske pågangsmot og respektløse behandling av sine kanskje mer kjente motstandere har vært et friskt innslag i denne avdelingen og gjort sitt til å skape spenning i hver serierunde. Det er vårt ønske at laget skal være i stand til å fortsette denne linje også i høstkampene. SIF har nå blitt et fryktet lag, og det har avdelingens andre deltagere virkelig fått føle. Det vil ikke komme som noen overraskelse på oss om Drammensklubben vil være å finne øverst på tabellen når status gjøres opp etter siste seriekamp.

Strømsgodsets ledelse hadde vanskeligheter i begynnelsen av sesongen da kommunen i fullt alvor ville tvinge klubben til å spille sine kamper på Marienlyst. Dette var helt uforståelig for de fleste, også for Oslo-avisene. På Gulsbogen har SIF sin hjemmebane med absolutt tilfredsstillende garderobeforhold og tribunekapasitet.

Idrettsstyret burde vite bedre enn å lage unødige problemer for en klubb som hadde mer enn nok med å forberede sin debut i en ny og meget hardere divisjon.

I 3. divisjon finner man også et lag som i vår-sesongen har gjort en hederlig innsats til glede for klubbpatriotene og andre. Det er Mjøndalen med sine unge gutter som klubben nå ser ut til å få meget stor glede av. Skal disse spillerne legge grunnlaget for et nytt og godt fotballmiljø på sitt hjemsted og igjen gjøre fotballspillet til alle mjøndølingers samtaleemne? Denne klubben har i de senere år hatt en meget sterk og aktiv junioravdeling som nå skaffer A-laget meget habile spillere.

En slik utvikling med utnyttelse av egne spillere bør alle andre foreninger merke seg, ikke minst det Drammens-laget som spiller i samme avdeling som Mjøndalen.

Kongsberg, nykomlingen i 4. divisjon, har vært ubeskjeden nok til i lengre tid å skaffe seg flere poeng enn noen av sine motstandere slik at laget har holdt seg øverst på tabellen. Dette er meget respektabelt, og det skulle vitne om god interesse og godt fotballmiljø. Man skulle ha alle muligheter til å drive fram et godt lag i denne byen hvor man heldigvis ikke har så mange forskjellige fotballklubber som i Drammen.

Ikke i noen divisjon har man nå spilt mer enn halvparten av kampene, og det vil sikkert skje mange forandringer i tiden fremover. De tre lagene vi her har nevnt, har all grunn til å se høstsesongen lyst i møte, og vi gratulerer dem med den fine innsatsen de har levert hittil.

R e d.

For ishockeyinteresserte

For en tid siden hadde vi en prat med klubbens viseformann, T o v s t ø a, som også har stått som formann i den såkalte «forberedende ishockeykomité». Denne gruppen er valgt av generalforsamlingen for at man skulle sette i gang forskjellige undersøkelser og tiltak angående denne idrett.

— Hvordan går det med innendørshallen og klubbens nye vintersport? spør vi.

— Om banen på Åssiden er det foreløpig ikke noe nytt å berette, men angående selve idretten og de som er interessert i den, har vi da noe nytt av interesse. Dette er jo ikke akkurat den riktige årstiden til å snakke om skøytesport, men vi er stadig i virksomhet, og i løpet av august vil vi arrangere et møte for de som gjerne vil spille ishockey.

— Vil det bli et møte for bare Skiold-medlemmer?

— Nei, slett ikke. Folk fra andre klubber er også velkomne. Jeg tror nok det er mange i denne byen som kunne tenke seg å spille is-

hockey, og dette møtet vil være like aktuelt for dem som for våre egne medlemmer.

— Kan du allerede nå si hva som vil skje på møtet?

— Ja, det kan jeg faktisk, svarer viseformannen, og fortsetter: — Vi har vært i kontakt med Norges Ishockeyforbund som vil sende oss en representant. Denne vil holde et kåseri som jeg sikkert tror vil inneholde verdifulle opplysninger for oss. Dessuten vil den samme mannen vise en film. Representanter fra vårt eget styre vil også redegjøre for hvorledes Skiold skal kombinere ishockey og bandy.

— Man kan altså risikere å få en meget livlig diskusjon om dette?

Støa smiler, men svarer ikke.

De fleste er nok kjent med at dette er et av de vanskeligste problemene man står over for når man skal drive to forskjellige lagidretter om vinteren. Skal man få lov å delta i begge idretter, eller må man velge bare en av dem?

Før vi forlater viseformannen, opplyser han at klubben har bestilt to timer til istrening på Sparta Amfi lørdag 10. september, som er åpningsdagen der nede. Da blir det anledning til å trene for bandy- og ishockeyspillere. R e d.

Vårsesongen 1966

Oppslutningen om treningen var i år meget bra og det så lovende ut for vårkampene. Spillet i treningskampene varierte noe, men til grusbane kamper å være var det mye positivt i følgende privatkamper:

Skiold—Solberg 2—0
Skiold—Steinberg 3—1
Skiold—Heggedal 4—2
Skiold—Asker 2—1
Skiold—Hokksund 3—1

Drammens Ballklubb var vår første motstander i serien og 2—0 seier her var bedre enn ventet i dette byoppgjøret.

På Slemmestad ledet våre gutter 2—0 til det gjensto 9 min., men hellet var ikke med oss i sluttminuttene, og vi måtte ta til takke med 1 poeng.

Liv, på Hønefoss, var neste nøtt, og her leverte laget en meget god kamp, selv om det ble 1 måls nederlag. Ringerikes Blad skrev bl. a.: «Bevegelsen i laget var imponerende, her har Liv meget å lære. Hos Skiold var 8—9 mann med i angrepet og minst like mange i forsvaret, så her blir det nok flere poeng fremover. . . .

I de neste seireoppgjørene var laget avgjort ikke heldige og 1 poeng i disse oppgjørene var skuffende.

Vår siste seriekamp før ferien mot Kongsberg spilte guttene friskt, men avslutningene sto ikke i forhold, og vi måtte tåle nok et nederlag.

Cup kampene.

I NM fikk vi hjemmekamp i 1. kv. runde mot Rjukan og 5—0 seier her var vi godt fornøyd med. — Røa på Voldsløkka i 2. kv. runde ble en trist forestilling, men vi vant 4—2 og var klar for 1. runde.

Vi var spent på hvilken motstander vi skulle få, og da det ble kjent at serielederen Skeid skulle spille mot oss på Marienlyst var stemningen i laget avgjort positiv.

Med 1200 tilskuere på tribunen og god stemning, spilte våre gutter over all forventning. — 0—0 ved pause, og da det åpnet like bra i annen omgang, lå det faktisk sensasjon i luften. Våre gutter var ikke de mer berømte motstandere underlegne og hadde flere gode måltilbud. Men da det gjensto 18. min., fikk Skeid 1—0 og da hadde vi ikke noe å stille opp med i sluttminuttene. Kampen var en hyggelig oppmuntring for våre gutter som alle viste at det finnes en god del fotball i laget.

Plasseringen på tabellen ser ikke lovende ut. Spillerne og ledelsen hadde satt seg helt andre mål, men fotballen er ennå rund, og med den treningsiver og gode lagånd som i dag hersker på vårt førstelag, burde vi krabbe noe opp på tabellen utover høsten.

T. L.

Nye og gamle drakter

I forrige nummer av klubbavisa nevnte fotballoppmannen, Tore Larsen, med noen få linjer at klubben denne sesongen stiller med nye drakter. De ble første gang brukt av A-laget i kampen mot Svelvik på Marienlyst, så vi skal være de siste til å påstå at guttene takket for det nye utstyret med å spille god fotball.

«Toffa» kan for øvrig fortelle at dette er samme slags drakter som Skiold brukte i 1910, og det synes vi er meget hyggelig.

Vi har spurt publikum — både medlemmer og andre — om hva de synes om draktene, og det var en rekke personer som ikke var fornøyd med dem. Det var blant annet en som sa at den horisontale røde stripen på trøyen minnet ham om en smørkasse.

Likevel fikk vi inntrykk av at det store flertall satte pris på utstyret.

Men fremdeles regnes de «gamle» draktene med røde trøyer og hvite bukser for klubbens offisielle farger, de andre har man anskaffet for å ha et skikkelig utstyr i reserve. Så lenge vi kan huske, har A-laget ikke hatt det. Selv om det er sjelden man må skifte drakter, så er det hyggelig at det ikke kommer som noen ubehagelig overraskelse og skaper problemer for ledelsen.

Denne gangen har ikke klubbens ledere gledet bare seniorspillerne med sine innkjøp, som for øvrig er gjort i Portugal. Også junioravdelingen har blitt tilgodesett med samme slags drakter både til junior-, gutte- og småguttelag.

B-laget har altså ikke fått nye drakter, men når det gjelder utstyr, så har guttene i «B-gjengen» alltid vært noe for seg selv og ofte skaffet oppmannen mange problemer. Men det er heller ikke riktig å unnskyldte laglederen i dette tilfellet. Han bør være mann for å få tilbake det utstyret han har levert ut.

I de senere år har dette laget fått tildelt flere sett med trøyer og strømper. Til tross for dette mangler man som regel noe. Dette høres jo rart ut, men det kommer ganske enkelt av at spillerne glemmer å levere sakene om høsten slik at man våren etter må drive regulær etterforskning for å få tak i de glemte draktene. Dette kan ofte være meget vanskelig på grunn av at B-laget vanligvis skifter en rekke spillere hvert eneste år, og det kan være problematisk å finne ut hvem som spilte året før.

Det vi her har nevnt om B-lagets utstyr, gjelder også — om ikke i så stor utstrekning — for junioravdelingen.

Alle aktive — lever utstyret deres tilbake til oppmannen etter sesongens slutt!

R e d.

Som
sportsmann
kjenner De velværet
ved

personlig hygiene...

Etter turen er det deilig å kunne ta et bad eller en dusj i trivelige omgivelser. Vår forretning har nå et kjempeutvalg i baderomsutstyr som vi anbefaler å ta en kikk på.

Badespeil, medisinskap, badevekter, badematter, ryer osv. — alt i forskjellige farger og kvaliteter. Stikk innom forretningen en dag, vi finner sikkert noe som passer for Dem.

Gå til fagmannen — gå til

DRAMMENS RØR A/S

Konnerudgaten 3 - Drammen - Telefon 83 54 95

Tuna Tekstil

TRIKOTASJEFABRIKK

Stjerneveien 15
Telefon 82 13 80

Alt i sportstrikotasje, fotballtrøyer, turn-
drakter, brytedrakter, langrennsdresser og
treningsdresser i crepe og bomull.

Drammen Turistbil A.s

Benytt busser fra 16 seter og oppover

Telefon 83 44 64

-stasjonen

Drammen Travbane
Innehaver: Nils J. Berg
Byens raskeste servicestasjon
Rekvisita og bilgummi
Pøsekiosk

La det gå sport i det
UNDERSØK VÅRE LAVE PRISER

Hansen & Dysovik

På torget i Drammen.

INGENIØR GRAN

Drammen.

Stedet for moderne trykksaker

A. HUSUM & CO.

Kjøtt og delikatesser.
Eget pøsemakeri.

Marienlystgt. 24.

Tlf. 83 22 43.

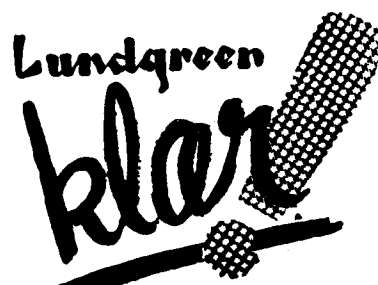

VAUXHALL
BEDFORD
CHEVROLET

Drammens Autos

Autorisert forhandler.

Konnerudgt. 23, Drammen. — Tlf. 83 84 90.

Nordahls Pøsekiosk

Konnerudgaten

Anbefales alle Skiold-gutter

Hei gutter

Vi møtes i Globusgården.
Spesialforretningen med spesialfrisyrer.

Svein Bjørge Ellingsen

Globusgården

Central Hotell, Drammen

Sentralbord 83 15 90.

Samtlige rettigheter. - God parkering.
Stedet hvor idrettsfolk møtes.

«Bo sentralt i centrum».

Trygg trafikk

skapes gjennom

H. ØLSTAD

Sjåførscole.

Konnerudgt. 31.

Tlf. 83 50 42.

Drammens Sparebank

Opprettet 1823.

Filial på Åssiden.

Drammens Rørleggerforretning A.s

Aut. rørleggerforretning.

Konnerudgt. 3. Telefoner: 83 54 95 - 83 54 96.

Rørhandel en gros - en detail.

KAFE GLOBUS

Selskapslokaler og levering av kald og varm
mat til hjemmene.

Reidar Danielsen

TOBAKK — FRUKT — SJOKOLADE

Tlf. 83 54 16

Konnerudgt. 10

Drammen

LIER SPAREBANK

Drammen.

Filialer:

Lierbyen, Lierskogen og Sylling.

Skiold-gutter!

Til god sport kreves godt utstyr.

Kjøp sportsutstyret i

STØA'S sportsforretning

Konnerudgaten.

Alt i klær for hele familien

Kjøp alt på ett sted

Knut Odegaard & Co.

Hauges gate 4.

Tlf. 83 84 22.

Tordenskioldsgt. 40 - Telefon 83 72 97

SPORT

og uteliv krever spesielt utstyr.

I vår sportsavdeling får De alt i sportsutstyr
til alle i familien.

Etabl. 1851.

Alt på ett sted.

Sentralbord 83 79 70.

FORSIKRINGS SELSKAPET
1827
NORGE

— og det er
målene
som teller!

VUFFY

**Pensjonat
Kafeteria**

Trivsel
Hygge
God mat

Stadig flere hus-
mødre har fun-
net veien til oss.
Grunnen er:

Alltid gode mat-
varer i største
utvalg. — Byens
største utvalg i
diabetikervarer.

**Programmer - Billetter
Loddsedler**

— og ikke å forglemme —

Klubbaviser Fremtiden

leveres fra vårt
moderne trykkeri.

Delikat

Central Bensinstasjon

Th. Helgerud.

Tlf. 83 15 64.

**Bilgummi. — Rekvisita.
Servicestasjon.**

— den selvfølgelige
dessert.

Telefon 83 25 56.

DRAMMENS is

**Det gode sport- og tur-
utstyr får De ALLTID i**

DOMUS
med klær - for enhver

LTZ. NIELSEN & SØNN

Malermestere.

Alt i malerarbeider.

Tlf. kontoret 83 14 47.

Bygningsartikler, jernvarer,
kortevarer, kjøkkenutstyr,
sportsartikler.

NORLØFF
JERNVAREFORRETNING A/S

N. Storgate 7, Drammen.
Centralbord 83 65 80.

KREDITKASSEN

Christiania Bank og Kreditkasse

Drammen